

การกล่อมเกลາทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
ของประชาชน ในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร
จังหวัดสมุทรสาคร

Political Socialization Affecting Participation in Management
of People within Samut Sakhon Municipality Area
Mueang Samut Sakhon District, Samut Sakhon Province

ศุภกร เพียรทอง

นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: imsupakorn21@gmail.com

ชยุต ภาวนันท์กุล

อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: meedee2548@hotmail.com

Supakorn Pirntong

Student, Master of Public Administration Program,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

Shayut Pavapanunkul

Advisor, Master of Public Administration Program,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

รับเข้า: 6 สิงหาคม 2563 แก้ไข: 3 กันยายน 2563 ตอรับ: 18 กันยายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกล่อมเกลາทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามและเลือกขนาดตัวอย่างจำนวน 150 คน ในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้โปรแกรม G*Power ที่สร้างตามแนวคิดหาค่าขนาดอิทธิพล

ของโคเฮน (Cohen) รวมถึงการใช้การสุ่มที่ไม่คำนึงความน่าจะเป็นในการสุ่มด้วยการสุ่มแบบบังเอิญ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์ วัสดุ แรงงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่เหลืออยู่ในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมในการประชุม วางแผนหรือโครงการ การมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน และการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ สุดท้าย ปัจจัยการกล่อมเกลาทงการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ 0.478

คำสำคัญ: การกล่อมเกลาทงการเมือง การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เทศบาลนครสมุทรสาคร

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of peoples' opinion which affected participation in management within Samut Sakhon municipality, Mueang Samut Sakhon district, Samut Sakhon province. 2) to study the relationship among political socialization factors and participation in management of people within Samut Sakhon municipality, Mueang Samut Sakhon district, Samut Sakhon province. This research employed quantitative research methodologies obtained by using questionnaire and selected sample size was 150 people within Samut Sakhon municipality, Mueang Samut Sakhon district, Samut Sakhon province. By using G*Power programs based on Cohen's effect size, include non-probability sampling for data collecting data from accidental sampling. Consequently, the descriptive statistics for data analysis were used, percentage, mean, standard deviation and analyzed with Pearson correlation coefficient. These research results revealed that the level of participation in management in general was mostly. When considering each side it was found that participation in management to donate, to give material and to labor sacrifice was the highest. Relevantly, it found that all remainder of these factors were at high levels. Finally, the political socialization factors and the participation in management, in general, had positive relations, the low level. The Correlation Coefficient (ρ) was 0.478.

Keywords: political socialization, participation in management, Samut Sakhon Municipality

บทนำ

ในความล้มเหลวของการสร้างคุณค่าภาครัฐ (A Public Sector Value Failure) คือ การที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะระดับเทศบาล ที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชน ในท้องถิ่น ก็คือ การที่ขาดการทราบถึงการกล่อมเกลາทางการเมือง (Political Socialization) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับทางการเมืองที่เกิดขึ้น ทั้งการเรียนรู้แบบเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ทั้งการมีเจตนาหรือไม่มีเจตนาก็ตาม ซึ่งการกล่อมเกลาทางการเมืองนี้จะนำไปสู่การเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนภายในท้องถิ่นนั้น ๆ แสดงออกผ่านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในระดับสูงหรือระดับต่ำ เหตุนี้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาล ซึ่งตามหน้าที่แล้วต้องทำหน้าที่เสมือนรัฐบาลท้องถิ่นหรือเป็นตัวแทนของรัฐบาลในระดับชาติ ที่ต้องทำหน้าที่เพื่อจรรโลงประชาธิปไตยในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางการเมืองและพัฒนาสังคมท้องถิ่นไปพร้อมกัน จึงต้องทำการสำรวจหาการเรียนรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับการเมืองที่เกิดขึ้นภายในท้องถิ่นหรือเขตการปกครองของตน หรือการกล่อมเกลาทางการเมืองดังได้กล่าวข้างต้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตน (ประยุกต์จาก Bozeman, 2000: 1-4; Baccheta, Emmanuel and Monterio, 2019; Samsonova and Tivov, 2017: 156-173) ซึ่งแนวคิดของการสร้างการมีส่วนร่วมทางภาคประชาชนร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นยังจัดเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะให้กับการกล่อมเกลาทางการเมืองที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับกรีนสไตน์ เป็นแนวคิดหลัก คือ การกล่อมเกลาทางการเมืองมิใช่เพียงแค่การเรียนรู้แต่ยังมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) หากภาครัฐสามารถปลูกฝังให้ปฏิบัติทางการเมืองจนเคยชินติดเป็นนิสัยอย่างจิตสำนึกสาธารณะก็จะเป็นเครื่องมือที่สร้างความถูกต้อง ชอบธรรม (Legitimacy) ของบุคคลและสถาบันหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง สร้างความเสถียรให้แก่การบริหารจัดการภาครัฐขององค์การหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ (อ้างอิงแนวคิดเพิ่มเติมจาก Carr Sanchez and Daros, 2020: 39-60; ชวนะ ภวกันันท์, 2555: 1-20)

ดังนั้น จากข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมด นำมาพิจารณากับกรณีศึกษาของงานวิจัยนี้ที่ใช้สถานที่ซึ่งเป็นหน่วยการวิเคราะห์ คือ เทศบาลนครสมุทรสาคร และพื้นที่การศึกษาในอำเภอสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดและเป็นสุขาภิบาลแห่งแรกของประเทศไทย คือ สุขาภิบาลท่าฉลอม และยังเป็นที่ตั้งของตลาดมหาชัย มีพื้นที่ 10.33 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาชัย ตำบลท่าฉลอม และตำบลโกรกกราก มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 68,381 คน (จากการสำรวจตามปีล่าสุด พ.ศ.2562 จากสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครสมุทรสาคร) โดยการศึกษาเพื่อหาประเด็นในการศึกษาการกล่อมเกลาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาครแห่งนี้นั้น จุดอ่อน

และอุปสรรคที่ทางเทศบาลนครสมุทรสาครแห่งนี้ก็ยอมรับจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลนครสมุทรสาคร พ.ศ.2559-2561

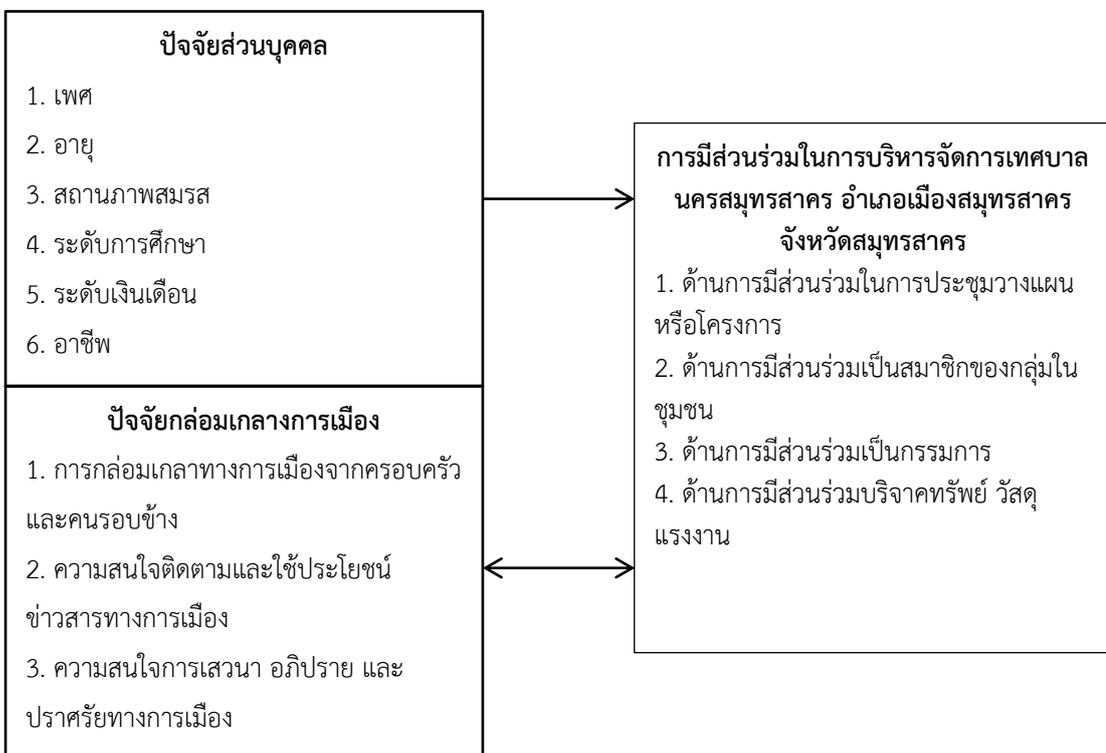
จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษากิจกรรมกลุ่มกลาทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารระดับสูงและที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรับผิดชอบโดยตรงในพื้นที่เขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกลุ่มกลาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัยจากกรอบความสัมพันธ์ระหว่างการกลุ่มกลาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจากแนวคิดหลัก Memon, Ishak and Hamid (2018) Neundorf and Smets (2017) และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2557)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ตามเขตอำนาจความรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ ตำบลมหาชัย ตำบลท่าฉลอม และตำบลโกรกราก จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 13,510 คน โดยที่เลือกมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้จากจำนวนประชากรในตำบลท่าฉลอม มีจำนวนทั้งสิ้น 5,504 คน และตำบลโกรกราก มีจำนวนทั้งสิ้น 5,006 คน โดยนำมากำหนดเป็นการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง (Sample Size) เรียงตามแนวคิดของโคเฮน ดังมีรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

ขนาดตัวอย่าง

สำหรับในงานวิจัยนี้ได้กำหนดค่าขนาดอิทธิพลตามโคเฮน Cohen (1988, 1992) กำหนดไว้ 3 ขนาด คือ เล็ก (Small) กลาง (Medium) ใหญ่ (Large) ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การกำหนดค่าขนาดอิทธิพลตามโคเฮน

สิ่งสัมพันธ์กับขนาด (Relative Size)	ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size)
ขนาดเล็ก (Small)	0.1-0.3
ขนาดกลาง (Medium)	0.3-0.5
ขนาดใหญ่ (Large)	0.5-1.0

ที่มา: Cohen (1988, 1992)

สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้ค่าอิทธิพลของ Correlations: Two Independent Pearson's และกำหนดขนาดใหญ่ (Large Size)=0.6 โดยในการใช้โปรแกรม G*Power ได้ขนาดตัวอย่าง 128 ตัวอย่าง

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาขนาดตัวอย่างของสถิติทั้งสองประเภท ได้ขนาดตัวอย่างที่ครอบคลุมสถิติที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 128 ตัวอย่าง และเพื่อกันความผิดพลาดจึงใช้ 150 ตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มที่ไม่คำนึงความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Non-probability Sampling) ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ตามสถานที่ชุมชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร เช่น โรงเรียน ตลาดนัดชุมชน ร้านค้าสะดวกซื้อ ฯลฯ โดยใช้เกณฑ์ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสำหรับการศึกษาไปทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน และคณะกรรมการที่ปรึกษาของหลักสูตรเพื่อทำการตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงให้มีความชัดเจน ถูกต้อง และครอบคลุมเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามในแต่ละข้อว่าตรง

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการขั้นต่อไป และเพื่อนำไปทำการทดสอบก่อน (Try Out) เป็นจำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ (Reliability) ด้วยการทดสอบ (Try Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษา จำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้โปรแกรม G*Power หาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เมื่อทดสอบความเชื่อมั่นแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

1) แบบสอบถามทั้งหมด	มีค่าความเชื่อมั่น 0.917
2) ด้านการกล่อมเกลாதางการเมือง (ตัวแปรอิสระ)	มีค่าความเชื่อมั่น 0.872
3) ด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	
เทศบาลนครสมุทรสาคร (ตัวแปรตาม)	มีค่าความเชื่อมั่น 0.811

ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม มากกว่า 0.70 จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2553)

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น นอกจากใช้การวิเคราะห์หาค่าแจกแจงความถี่และร้อยละเพื่อข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วยังใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อหาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยการแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ประสพชัย พสุนนท์, 2553: 472) ดังนี้

$ r \geq 0.80$	แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันสูง
$0.5 < r < 0.80$	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ปานกลาง
$ r \leq 0.50$	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ต่ำ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การกล่อมเกลาทางการเมืองที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการ 2) ด้านการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน 3) ด้านการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สิน วัสดุ แรงงาน ปรากฏรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	\bar{x}	SD	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการ	4.49	0.59	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน	4.40	0.69	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ	4.39	0.68	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สิน วัสดุ แรงงาน	4.72	0.49	มากที่สุด
รวม	4.67	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$, $SD=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สิน วัสดุ แรงงาน มากที่สุด ($\bar{x}=4.72$, $SD=0.49$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$, $SD=0.59$) และรองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$, $SD=0.69$) และด้านการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x}=4.39$, $SD=0.68$)

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกลมกลืนเกณฑ์การเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยแปลงผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ดังนี้

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการglomเกลตาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนโดยรวม

การglomเกลตาทางการเมือง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความสัมพันธ์
1. ด้านการglomเกลตาทางการเมืองจากครอบครัวและคนรอบข้าง	.526**	ปานกลาง
2. ด้านความสนใจติดตามและใช้ประโยชน์ข่าวสารการเมือง	.321**	ต่ำ
3. ด้านความสนใจการเสวนา อภิปรายและปราศรัยทางการเมือง	.512**	ปานกลาง
รวม	.478**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการglomเกลตาทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนโดยรวม ในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการglomเกลตาทางการเมืองจากครอบครัวและคนรอบข้าง 2) ด้านความสนใจติดตามและใช้ประโยชน์ข่าวสารการเมือง และ 3) ด้านความสนใจการเสวนา อภิปราย และปราศรัยทางการเมือง นั้น มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (p) เท่ากับ .478

อภิปรายผล

จากฐานผลการวิจัยของวัตถุประสงค์ที่ 1 เสมือนความสำนึกในถิ่นเกิดและที่อยู่อาศัย ทำให้การมีส่วนร่วมในการบริจาคตทรัพย์ วัสดุ แรงงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด จึงประยุกต์ได้กับการเป็นห่วงโซ่คุณค่า หรือ Value Chain ของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด เรียงตามลำดับให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการ ($\bar{x}=4.49$, $SD=0.59$) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน ($\bar{x}=4.39$, $SD=0.69$) ถ้าพิจารณาจากส่วนต่างของค่าเฉลี่ยในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ จากการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการกับการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน และการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ พบว่าเท่ากับ 0.09 และ 0.10 ซึ่งไม่ต่างกันมากเท่าไร อีกทั้งระหว่างการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชนกับการมีส่วนร่วมเป็นกรรมการที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันไม่เห็นส่วนต่างเลย ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Vasenina, Lipatova and Pronchev (2019: 16-34) ประยุกต์แนวคิดมาอภิปรายที่ให้แนวคิดที่ว่า ความเป็นพลเมืองที่ดี ซึ่งมีปัจจัยหรือส่วนประกอบหนึ่งคือ มีสำนึกในถิ่นเกิด หรือเสมือนรักบ้านเกิดและถิ่นที่อยู่ จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งทัศนคติในความต้องการจะขับเคลื่อนทางสังคม การเมือง และภาครัฐ และเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ร่วมปฏิบัติงาน

ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมประชาธิปไตยในท้องถิ่นทางการสร้างพลังกลุ่มขึ้นมาหรือเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มในชุมชน จนถึงเข้าเป็นกรรมการหรือร่วมประชุมวางแผนหรือโครงการโดยตรงกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแนวคิดนี้สนับสนุนด้วยแนวคิดของ Neundorf and Smets (2017) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการแสดงพฤติกรรมของการมีส่วนร่วมในการบริหารผ่านกิจกรรมการเป็นพลเมืองที่ดีนั้น เป็นการตกลึกของการกล่อมเกลากองการเมืองดีกว่าการอ้างปัจจัยแบบเดิม ๆ ที่กระทำกันเป็นชนบปกติทั้งหลาย จึงเป็นเหตุผลอธิบายการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเทศบาลนครสมุทรสาครก็ยอมรับว่าถึงแม้มีนโยบายหรือแผนที่จะสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยการเปิดโอกาสให้ทางภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดจำนวนคณะกรรมการตามสภาพและลักษณะของห้องประชุมที่นั่งคับแคบ แออัดและเก่า นอกจากนี้แม้แต่ผู้มาติดต่อราชการเองก็ยังคับแคบไม่เพียงพอในการให้บริการ อีกทั้งยังมีงบประมาณที่จำกัดในการปรับปรุงที่ทำการอาคารสำนักงาน ยังมีข้อจำกัดจากระเบียบกฎหมายและการปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในบางประการอีกด้วย

ผลการวิเคราะห์ของวัตถุประสงค์ที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกล่อมเกลากองการเมืองกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของประชาชนในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวม พบว่า ยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) เท่ากับ 0.478 สามารถอภิปรายได้ว่าเป็นผลต่อเนื่องจากตารางที่ 2 ของผลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือเสมือนประชาชนมีความพร้อมแล้ว แต่ทางภาครัฐ คือ เทศบาลนครสมุทรสาคร ยังมีความไม่พร้อม ดังเหตุผลที่ได้กล่าวอ้างข้างต้น ทางเทศบาลในการยอมรับจุดอ่อนและความเป็นอุปสรรคของการให้ภาคประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการและร่วมประชุมวางแผนหรือโครงการข้างต้น ทั้งที่มีการสนับสนุนให้จัดตั้งกลุ่มพลังในท้องถิ่นและยอมรับว่าเป็นพลังที่เข้มแข็งด้วย ซึ่งสามารถนำงานของ Kudmac (2015: 605-624) ซึ่งอธิบายในมุมมองเชิงทฤษฎี แสดงให้เห็นถึงผลของการตรวจสอบกลไก สาเหตุการทำงานหรือภาคปฏิบัติของกระบวนการกล่อมเกลากองการเมืองกันมากกว่าพิจารณาเพียงตัวปัจจัย เช่น ครอบครัวเพื่อน หรือการอภิปรายของนักการเมืองทุกระดับ ควรจะพิจารณาว่าผลที่เกิดขึ้นนั้น สามารถอธิบายอะไรในทางทฤษฎี หรือการวิจัยครั้งนั้น ๆ และเป็นแนวทางต่อไปได้ โดยเฉพาะกับนโยบายเชิงธรรมาภิบาลได้แท้จริง หรือวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาธิปไตยของประชาชนจากการวิจัยนั้น แสดงให้เห็นได้จากผลการทำงานของปัจจัยการกล่อมเกลากองการเมือง ซึ่ง พงษ์เมธี ไชยศรีหา (2561); บุศรา โพธิสุข (2559: 151-164) การรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของจะสร้างความเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมสร้างความสามัคคีทางการรับรู้ข่าวสารและความรู้ความเข้าใจทางการปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งทางองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมักจะสร้างการมีส่วนร่วมในช่วงเลือกตั้งระดับต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์ การเลือกตั้งก็ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ด้วย ซึ่งแนวคิดนี้มีความเห็นพ้องกับ ธีรวัฒน์ แจ่มกระจ่าง และ ชลิต

ศานติวารังคณา (2557) พบว่า การสร้างความรู้ทางการเมืองและเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งประยุกต์ได้กับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทั้งระดับสูง คือ การติดตามการทำงานและผลงานด้านการบริหารและการเมืองขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาล ประยุกต์ได้กับการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนหรือโครงการ และการเป็นสมาชิกในชุมชนของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน ซึ่งถือเป็นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับกลาง และการเข้าร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ จากผลการศึกษาของ ธีรวัฒน์ แจ่มกระจ่าง และ ชลิต ศานติวารังคณา (2557) นั้น สามารถนำมาเป็นหลักในการพิจารณาแยกรายด้านที่พบว่า ด้านที่ยังมีความสัมพันธ์ระดับต่ำของความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่อมเกลากองการเมืองที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.321$ ($p \leq 0.50$) คือ ความสนใจติดตามและใช้ประโยชน์ข่าวสารการเมือง ขณะที่ด้านอื่น ๆ เช่น จากครอบครัวและคนรอบข้าง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.526$ ($p \leq 0.50$) และความสนใจการเสวนา อภิปราย และปราศรัยทางการเมือง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.512$ ($p \leq 0.50$) อยู่ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง อภิปรายได้ว่า การเปิดรับสื่อ คือ ความสนใจติดตามและใช้ประโยชน์ข่าวสารทางการเมืองที่เป็นเพียงระดับครั้งคราว ทั้งจากครอบครัว คนรอบข้าง แม้แต่การปราศรัยทางการเมือง จนถึงสื่อสังคมออนไลน์และสื่อบุคคล สอดคล้องกับงานศึกษาของ Memon, Ishak and Hamid (2018: 121-136) Helliwell, Huang, Grover and Wang (2014) ที่พบว่าบริบทของอิทธิพลสภาพแวดล้อมการสื่อสาร ซึ่งเป็นตัวแทนการกล่อมเกลากองเมืองต่อสื่อ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าถึงตัวสื่อ แต่คือข่าวสารในสื่อ มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของบุคคลทางการสื่อสารระหว่างบุคคล ต้องมีความต่อเนื่องมิใช่ครั้งคราว สามารถนำการสร้างธรรมาภิบาลกับประชาธิปไตยท้องถิ่นได้อย่างดี และประชาชนจะมีความรู้สึกต่อภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจนถึงรัฐบาลต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะผลการวิจัยของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีดังนี้

1.1 กระจายอำนาจการบริหารเชิงมีส่วนร่วมในชุมชนผ่านกลุ่มพลังในท้องถิ่นและพยายามให้ประชาชนเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครบทุกคนเพื่อให้เกิดความผูกพันกับชุมชนและสร้างจิตสำนึกรักบ้านเกิด อีกทั้งยังเป็นการลดทอนค่านิยมผลประโยชน์ส่วนตัวลง ให้แบบค่อยเป็นค่อยไป (Incremental) และเริ่มให้ความสำคัญกับค่านิยมผลประโยชน์สาธารณะที่ส่งผลต่อค่านิยมผลประโยชน์ส่วนตัวที่ย้อนกลับมาเองในตัว นอกจากนี้ ยังเป็นการกำกับดูแลประชากรแฝง แรงงานแฝง ซึ่งหลีกเลี่ยงได้ยาก เพราะเป็นเขตอุตสาหกรรมการประมงในเชิงการ

บริหารให้เกิดความมีจิตสำนึกสาธารณะขึ้นบ้างของจังหวัดสมุทรสาคร และในเขตเทศบาลเอง เพื่อ
การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารได้อีกด้วย

1.2 เทศบาลต้องยอมรับว่ากิจกรรมทางการเมืองที่สร้างสัมฤทธิ์ผลได้อย่างดีได้ตาม
เป้าประสงค์โครงการ แผน หรือนโยบาย ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการสร้างการกลม
เกลตาทางการเมืองที่เป็นรูปธรรมทางภาคบริหารจัดการได้อย่างดี จึงควรส่งเสริมการกลมเกลตาทาง
การเมืองของทางเทศบาลให้กับประชาชนในเขตเทศบาลไม่เป็นแบบติดระบบราชการ โดยใช้หลักทางจัด
รายการแบบธุรกิจและหรือบันเทิงมาจูงใจด้วยเพื่อให้การรับข่าวสารทางการเมืองจากการสนใจติดตาม
และใช้ประโยชน์ข่าวสารการเมืองของสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนั้นควรจัดทำวิดีโอประชาสัมพันธ์แบบ
รายงานผลการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกเดือน เสมือนแถลงผลงานควบคู่กับการจัดกิจกรรมทางการเมือง
ที่ไม่ต้องอาศัยฤดูกาลทางราชการให้จัดทำ แต่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
ตัวอย่างเช่น เป็นการส่งเสริมการสร้างโอกาสให้เกิดการท่องเที่ยวแบบตามรอยภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือ
วัฒนธรรมเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในเรื่องการกลมเกลตาทางการเมืองกับรูปแบบการจัดลำดับความสูงต่ำมากหรือน้อย
หนักหรือเบา เป็นประเด็นในการวิจัย เช่น การเปรียบเทียบความเข้มแข็งระหว่างสมาชิกจากกลุ่มพลัง
ในชุมชนที่จัดตั้งโดยทางราชการและกลุ่มพลังจัดตั้งเองภาคประชาชน (Active Membership) หรือ
การเข้าร่วมในรูปการอภิปรายทางการเมืองถกเถียงข้อปัญหาทางการเมืองอย่างไม่เป็นทางการของ
ประชาชน พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ในการสนับสนุนค่านิยมผลประโยชน์ส่วนตัวแต่อ้างอิง
ค่านิยมผลประโยชน์สาธารณะ
2. ควรศึกษาประเด็นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ
ความผูกพันพื้นที่หรือชุมชนหรือตำบล (ถิ่นที่อยู่) ในเขตเทศบาล
3. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการลักษณะแปรผันกับบุคลิกภาพของประชาชน
ให้เห็นถึงการเข้าร่วมทางการเมืองในรูปแบบใดและมีระดับมากน้อยหรือเข้มข้นจนถึงเชิงเพิกเฉยหรือ
อหิงสา
4. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการตัดสินใจกับลักษณะความเป็นตัวแทน
(Representatives) ในเชิงสัญลักษณ์ (การมีส่วนร่วมพอเป็นพิธี) และเชิงการหน้าที่ (Functionally
Representatives หรือการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง) ในการวางแผนนโยบายหรือโครงการ เพื่อพัฒนา
เทศบาลหรือท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- ชวนะ ภวากานันท์. (2555). การจัดการมหาชนสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์: ทักษะการคิดใหม่เพื่อการศึกษายุคประเทศไทยสร้างสรรค์. วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 2(2): 1-20.
- ถิรวัดน์ แจ่มกระจ่าง และ ชลิต ศานติวรางคณา. (2557). ความสัมพันธ์ของการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนคร จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 4(1): 46-62.
- บุศรา โปธิสุข. (2559). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. พิษเนศวร์สาร, 12(1): 151-164.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2553). สถิติธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยบริการ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- พงษ์เมธี ไชยศรีหา. (2561). แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชุมแพ จังหวัดขอนแก่น. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 5(2): 243-262.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2553). หลักสถิติวิจัยและกรรใช้โปรแกรม SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2557). การกล่อมเกลากองการเมืองที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. รายงานการวิจัย ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bozeman, B. (2000). *Technology Transfer and Public Policy: A Review of Research and Theory*. *Research Policy*, 29(4): 627-655.
- Carr, P. R., Sanchez S. Liliana Cuervo, & Daros M. Aparecida. (2020). *Citizen Engagement in the Contemporary Era of Fake News: Hegemonic Distraction or Control of the Social Media Context?* *Postdigital Science and Education*, 2(1): 39-60.
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. 2nd ed. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- _____. (1992). *A Power Primer*. *Psychological Bulletin*, 112(1): 155-159.
- Helliwell, J. F., Huang, H., Grover, S. & Wang, S. (2014). *Good Governance and Nation Well-Being: What Are the Linkages?*. OECD Working Papers on Public Governance, 25. Retrieved from <https://doi.org/10.1787/19934351>.

- Kudrnac, A. (2015). *Theoretical Perspectives and Methodological Approaches in Political Socialization Research*. **Sociologia**, 47(6): 605-624.
- Memon, S., Ishak M. Sobhi, Hamid N. Abdul. (2018). *Influence of Political Socialization Agents on Pakistani Youth's Political Participation: The Mediating Role of Media and Interpersonal Communication*. **Journal Komunikasi: Malaysian Journal of Communication**, 34(2): 121-136.
- Neundorf, A., & Smets, K. (2017). **Political Socialization and the Making of Citizens**. Oxford Handbook Online, Oxford University Press. Online Publication Date: Feb 2017DOI: 10.1093/oxfordhb/9780199935307.013.98.
- Pronchev, G. B., Monakhov, D. N., Proncheva, N. G., & Mikhailov, A. P. (2018). *Contemporary Virtual Social Environments as a Factor of Social Inequality Emergence*. **Astra Salvensis**, 6: 207-216.
- Samsonova, T. N., & Titov, V. V. (2017). *On National Civic Identity Formation of the Russian Youth in Global Socio-Cultural Transformations at the Beginning of the 21st Century*. **Moscow State University Bulletin Series 18 Sociology and Political Science**, 23(3): 156-173.
- Vasenina, I. V., Lipatova, M. E., & Pronchev, G. B. (2019). *Particularities of Social and Political Activity of Russian Young People in Virtual Social Environments*. **Espacios**, 40(35): 16-34.